

S. J.

Śp. Jan Podkomorski [nekrolog]

Palestra 3/1(13), 82-83

1959

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WSPOMNIENIA

Śp. Jan Podkomorski

W dniu 13 listopada br. zmarł w Krynicy śp. adwokat Jan Podkomorski, członek Izby warszawskiej.

Zmarły urodził się w r. 1892 w Poznańskim. Po ukończeniu gimnazjum humanistycznego w Śremie studiował prawo na uniwersytetach w Lipsku, Berlinie i Marburgu, gdzie po złożeniu pracy doktorskiej uzyskał stopień doktora praw. W okresie I wojny światowej pracował w sądownictwie, po odzyskaniu zaś przez Polskę niepodległości — w administracji. W latach 1919—1922 był starostą komisarycznym w Szamotułach a następnie naczelnikiem wydziału w b. Ministerstwie dla b. Dzielnicy Pruskiej w Poznaniu.

W roku 1926 przeniósł się do Warszawy i tu uzyskał wpis na listę adwokatów. Niebawem też dał się poznać jako wytrawny i sumienny prawnik-cywilista, doskonały organizator, dobry, szlachetny i uczynny kolega. Oceniając jego wartości intelektualne i moralne, adwokatura warszawska wybrała go na członka Rady Adwokackiej w Warszawie, w której w r. 1935 zmarły sprawował funkcję skarbnika. Wybrany następnie do Naczelnej Rady Adwokackiej, kol. Podkomorski był jej sekretarzem.

W czasie II wojny światowej Kol. Podkomorski jako członek tzw. „Beiratu” wypowiedział się wraz z innymi kolegami przeciwko projektowanemu przez okupanta skreśleniu kolegów Żydów z listy adwokatów. Niezależnie od podpisania wówczas uchwały protestującej kol. Podkomorski opatrzył uchwałę własnym *votum*, przy czym na wypadek zrealizowania przez okupanta projektu podkreślił w tym *votum*, że w każdym razie nie powinni być skreśleni ci adwokaci Żydzi, którzy bądź położyli zasługi przy odbudowaniu państwowości polskiej, bądź uzyskali polskie odznaczenia, bądź też położyli zasługi przy utrwaleniu samorządu adwokackiego. Następstwem powyższej uchwały było, jak wiadomo, skreślenie z listy wszystkich, którzy ją podpisali.

W czasie powstania warszawskiego adwokat Podkomorski dał dowód dużej odwagi cywilnej, występując w obronie życia grupy około 50 męż-

czynn prowadzonych na rozstrzelanie. Po burzliwej rozmowie z oficerem niemieckim oficer ten polecił prowadzoną na rozstrzelanie grupę odesłać do Pruszkowa.

Po wojnie kol. Podkomorski wykazał dużo energii i przedsiębiorczości, odbudowując na zlecenie zarządu przymusowego szereg domów Polskiego Monopolu Zapałczanego, którego poprzednio był radcą prawnym. Ostatnio kol. Podkomorski był bardzo cenionym radcą prawnym kilku przedsiębiorstw eksportowych.

Skreślony w 1952 r. z listy adwokatów na podstawie obowiązującego wówczas art. 79 ust. 1 pkt 7 ustawy o ustr. adw., kol. Podkomorski został w marcu 1957 roku ponownie wpisany na listę adwokatów Izby warszawskiej.

Niezmiernie pracowity, kol. Podkomorski — mimo bardzo absorbujących go prac związanych z radcostwami — nie zaniedbywał pracy nad sobą, doskonalił i uzupełniając swoje przygotowanie fachowe niemal do końca swego życia.

Szczery szacunek, jakim Zmarły cieszył się u kolegów, stanowił miarę jego uzdolnień, przygotowania i wartości moralnej, toteż śmierć jego wzbudziła głęboki żal w tych wszystkich, którzy go znali i którzy się bliżej z nim stykali.

S. J.